Mizah

Harb işini,

Stalin dişini biliyor!

Anlayana

Teşekkürün mânası

Herhalde sizin de gözünüze çarpmıştır; günlük gazetelerden birinde, bir teşekkür ilânı vardı. Tanınmış doktorlarımızdan biri (ismi lâzım değil), tramvayda giderken cüzdanını çaldırmış; cüzdanı çalan yankesici de içindeki paraları aldıktan sonra evrakla birlikte Karaköy postahanesinin kutusuna bırakmış. Doktor bu iyi harekete teşekkür ediyor.

Evvelâ, yeleği jiletle kesilmek suretiyle parasını çaldıracak kadar dalgın bulunduğunu ilân ettikten başka, doktor, bu teşekkürile doktor cüzdanlarının ne derece dolgun olduğunu da zımnen itiraf ediyor. Yoksa yankesici cüzdanı geri mi verirdi?

Lâkin asıl mesele oralarda değil... Bu teşekkürü okuyan herkes evvelâ yankesicilerin de birer insan olduğunu, binaenaleyh insanca hareket ettikleri takdirde, yâni çaldıkları paraları alıp cüzdanları iade ettikleri takdirde teşekküre lâyık olduklarını öğrenmiş bulunacak. Çünkü asıl ayıp ve suç çalmak değil, çalınan şeyin zarfını iade etmemektir. Yoksa çok kimse, birbirinin kesesinden, yankesicinin yaptığı gibi doğrudan doğruya olmasa bile, vasıtalı surette para aşırmaktadır. Bunun ayıplanacak tarafı yok... Binlerce lirayı sahte evrak tanzimi ile bankalardan kaldırabilirsiniz; bir ticarethanenin kasasını olduğu gibi kamyona yükleyip götürebilirsiniz. Teşekküre lâyık bir vatandaş olmanız için paraları aldıktan sonra kamyonu ve kasayı sahiplerine iade etmeniz; evrakın sahte olduğunu nazikâne bir mektupla bankaya bildirmeniz kâfidir!

Bundan sonra, sevimli doktorun izinden yürüyecek olan hastalar, sık sık gazetelere centilmenlere yakışır şekilde ilânlar vereceklerdir:

AÇIK TEŞEKKÜR

Karımı çaldıktan sonra mantosunu ve elbiselerini bana göndermek lûtfunda bulunan muhterem gönül hırsızına, bu iyi ve insani, başkalarına örnek olması lâzım gelen hareketinden dolayı alenen teşekkürü medeniyet borcu bilirim. ☆

İstanbulun en mutena bir semtindeki dükkânımdan doksan dokuz sandık portakal çalıp götürdükten sonra bu zamanda son derece kıymetli olan tahta ambeleş sandıklarını geri göndermek nezeketünü gvstürten sayın vitamin meraklısı soyguncuya teşekkürlerimin iletilmesine vasıta olmanızı muhterem gazetenizden dilenirim.

☆

Aylardanberi gazetemizi muntazaman aldığı halde nihayet para yerine faturalarımızı geri gönderen sevgili ... bayiimize, bu zahmetinden dolayı alenen teşekkür ederiz.

Uşaklar!

Biraz sıkıca takip ettiniz mi, hemen birer ikişer, patır patır dökülmiye, hüviyetlerini meydana vermiye başlıyorlar. Amma, azıcık sıkıyı gevşettiniz mi, merkumu tanımıya imkân yok: Kâh başında sarık, büyük lâflar ediyor; müslüman olmadığı halde dinimize müdahaleye kalkışıyor; kâh başına bir papak geçirip Orta Asyanın Turan ülküsünden söz açıyor. Her iki halde de gaye ayni: Bugün Türkiyede yaşıyan Türkleri fırkalara ayırmak... Kendi mezheplerini yayacak muhtelif sınıflar bizim cemiyetimizde teşekkül etmediği için bir türlü meydana getiremedikleri kargaşalığı, sınıf kavgasını bir inanç kavgası şeklinde yaratarak memleketi içinden yıkmak...

Sonra ne oluyorlar? Hapishanelere dolup ekmek elden, su gölden, yan gelip keyiflerine bakıyorlar. Ötede Türkiye çiftçisi onları doyurmak için alın teri döküyor, beride ticaret erbabı harıl harıl vergi ödüyor.

Moskova uşaklarına, uşaklığın ne olduğunu anlatmak için bence yapılacak şey, onları hudut dışına salıverip efendilerine iade etmektir. Gitsinler de, dünyanın kaç bucak olduğunu öğrensinler, kölelik nasıl olurmuş, görsünler..

Yoksa, Nasrettin Hocanın yolda ceviz buldukları halde paylaşamıyanlardan birine cevizin bir kabuğunu, ötekine öbür kabuğunu verdikten sonra içini yemesi gibi, milleti birbirine düşürüp kendilerini besletmek elbette hayatta iş görmiye alışmamış olanlar için hem rahat, hem de tatlıdır!

— SİVRİSİNEK —

Minicik Hikâye

Bir beden Hikâyesi

Dostumuz Kasım Küfrevi kadınlı erkekli bir toplantıdaydı. Toplantıda yerli de vardı yabancı da... Bu yabancılardan genç bir İngiliz bayanına Kasım Küfrevi'yi takdim ettiler. Bir miktar, dostumuzun yabancısı olduğu mevzulardan konuştuktan sonra Kasım, sözü, pek iyi bildiği ruh ve esrar perdesine nakletti.

İngiliz bayanı çok alâkalanmıştı. Bahis gittikçe hararetlendi. Bahsin fazlaca hararetlendiğine hükmeden İngiliz koca da uzakta durmıya dayanamadı, gelip lâfa karıştı.

Canı istediği zaman pekâlâ konuşmasını bilen Kasım, ruhla beden münasebetlerini o kadar anlaşılmaz bir şekilde izaha koyuldu ki, İngiliz kocanın başı döndü ve sordu:

— Kuzum, bu enteresan bahsi çok iyi anlıyorum. Yalnız şu beden diye üzerinde ısrarla durduğunuz kelimeyi ne maksatla kullandığınızı anlıyamadım. Kimin bedenini kastediyorsunuz?

Kasım, kemali ciddiyetle açıkladı:

— Havvanın bedenini!

— Eyvah, babam işten dönüyor!

— Jüriye baskı yapma hanım!

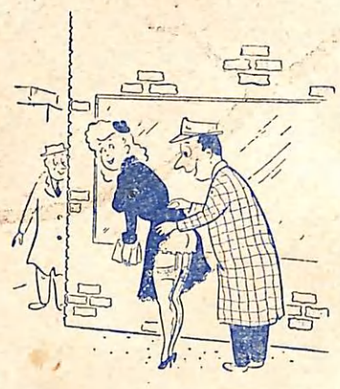

— Aman kocacığım, eteğimi çabuk düzelt, görenler bizi sevgili zannedecek!

— Biraz fazla çıplağım değil mi? Şu gerdanlığı da takayım!

Cilt 10, sayı: 237 FİYATI 25 KURUŞ 19 Ocak 1951

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

BAŞKÖŞEDEN

Yüksel ki

GELİN edilen sarmısağın kırk gün müddetle kokusunu gizlediği doğru mu, bilmem... Lâkin gayretli, hamiyetli ve coşkun hükûmetimizin, âzalarından bazılarını feda etmek pahasına da olsa, mensup olduğu Parti prensiplerini tahakkuk ettirmek yolunda tam sekiz ay dişini sıktığını görmek, diş bileyen muhalefetin bile çenelerine kilit vazifesi gördü.

Gerçi hayatın ucuzlatılacağını umanlar avuçlarını yaladılar. Yaladılar amma, ufak bir teselli vardı: Daha fazla pahalılık olmadı, tesellisi...

Aradan sekiz ay geçince, neye uğradığımızı anlıyamadık:

Kalay fiatlarına zam..
İğne, ipliğe zam...
Pamuklu fiatlarına zam...
İpekli fiatlarına zam...
Yünlü fiatlarına zam...
Kâğıt fiatlarına zam...
Zam üstüne zam...

Ne oluyoruz baylar? Acaba yeni bir yedi Eylûl karşısında mıyız? Eşya ve gıda maddeleri alabildiğine yükseliyor. Neredeyse, Nasrettin Hocanın ciğerini kapan çaylağa:

— Bari şu tarifeyi al da ağız tadile ye!

Demesi gibi, yükselen eşyanın arkasından ağzımızı bir karış açıp:

— Biz seni alamıyoruz, bari sen bunları al da tamam olsun...

Diye soyunup, dökünüp, sırtımızdakileri uzatacağız! Soyunurcasına, veya soyulurcasına alış veriş tarihe karıştı sanıyorduk. Meğer herşey gibi o da istikbalden geliyormuş!

— MİZAHÇI —

Komünistler temizleniyor:

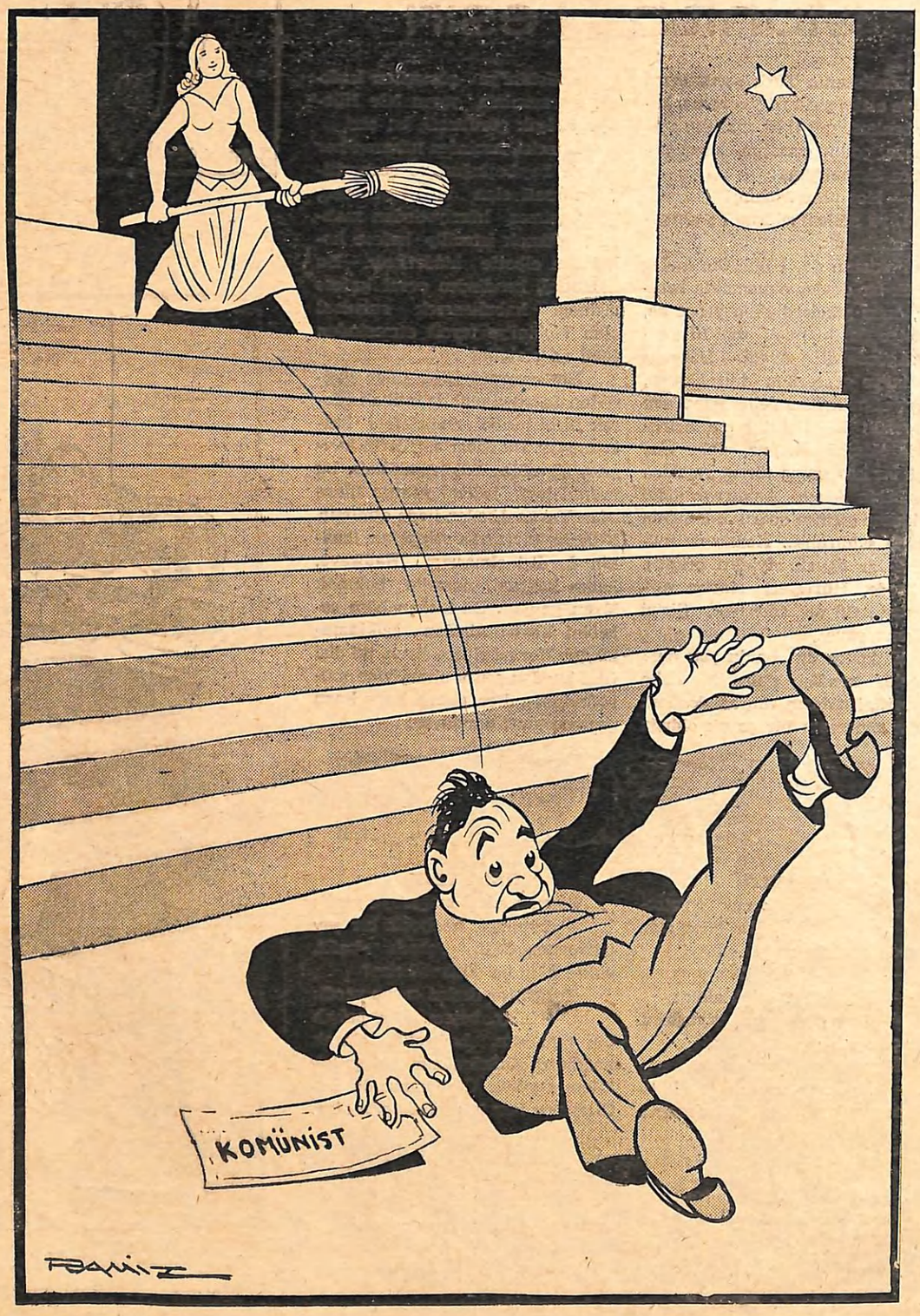

Süprüntü!

HER HAFTA BİR TANESİ:

Herkese Şapurşupur

Hükûmet komünistleri,
Devlet mürtecileri,
Demokratlar eski müzahrafatı;
Halk Partisi midecileri temizliyor!
Herkes memnun..
Zavallı İstanbul Belediyesi bir Balıkpazarını temizliyemiyor ki hemşeriler de memnun olsun!

Muhitin Tesiri

Hindistanın Türk çocuklarına hediye ettiği şirin fil yavrusu o kadar benimsenmişti ki, mahalle aralarında, çoluk çocuğun, biraz şişmanca akranlarına:

— Koş ulan Mohini!

Diye seslenmelerini yadırgamaz olmuştuk.

Pakistan da, Hindistan kadar büyük bir devlet olmamakla beraber, onun gönderdiğinin yaşça da, sıkletçe de iki misli bir fil yavrusu gönderdi: Azadi! Doğrusu Mohini'ye gösterilen hüsnükabul, hürriyet mânasına gelen Azadi'den esirgendi! Kendisi iki ton ağırlığında olduğu için ona daha ağır başlı bir karşılama töreni yapıldı...

Lâkin Azadi Ankaraya gidip de kafese girince doğru Mohini'nin üstüne saldırmış... Kendisine mükellef bir dayak ziyafeti çekmiş. Neticede Hürriyeti zincire vurmuşlar... Güya, Hürriyet, Şirini kıskanmışmış...

Kıskansa da hakkı yok mu? Evvelâ, kendisi daha iri, daha heybetli, iktidarın timsali denecek kadar muazzam bir çocuk olduğu halde Mohini'ye gösterilen istikbal merasiminin yarısı bile Hürriyete lâyık görülmedi, bu bir!

İkincisi, isminden itibaren her haliyle başıboşluğun ve serbestliğin timsali olan bu fil yavrusu, gelir gelmez hürriyetinden mahrum edilmek istenilip kafese konulunca elbette hiddetlenir. Bu hiddetini, kendinden evvel kafese girmeyi kabullenerek suimisal olan Mohini'ye tevcih etmesinden tabiî ne olabilir?

Bir rivayete göre, filler doğrudan doğruya muhite intibak ederek birbirlerine muhalefete kalkışmışlar. Bu itibarla, fillerin kavgası, siyasîdir. Lâkin hakikatı, bu mücadeleyi hakem sıfatile idare eden Yavuz Abadan ifade etmiştir. Fillerin kavgasına sebep her ikisinin de dişi olmasıdır. Hâdiseye, kadın kavgası nazarile bakmak lâzım geliyor. Bu kıskançlığın sebebini Yavuz Abadan açıklamamıştır. Her ne olursa olsun, iki dişi filin bundan sonra olsun, yine muhitlerinden ders alarak kuzu kuzu geçinecekleri umuluyor!

TİYATRO

Mişon oğlunu çocuk tiyatrosuna götürmüştü. Bir bilet aldı. Kapıda sordular:

— Çocuğun bileti?

— Küçüktür, bilet almaz.

— Burası çocuk tiyatrosu. Her çocuk için bilet alınır.

Mişonun cevabı hazırdı.

— Madem burada çocuk tiyatrosu, oyleyse ben bilât almam...

HEDİYELİK

Şişman adam mağazaya girdi:

— Hanıma hediyelik bir şey istiyorum, dedi. Pahada hafif, yükte ağır ne götürebilirim?

Tezgâhtar derhal cevap verdi:

—Kolay, beyim. En pahalı bir mal alın, hediyelik olarak kendinizi götürürsünüz. Maşallah kilonuz ağır... Cüzdanınız da hafifleyince tam istediğiniz gibi olur.

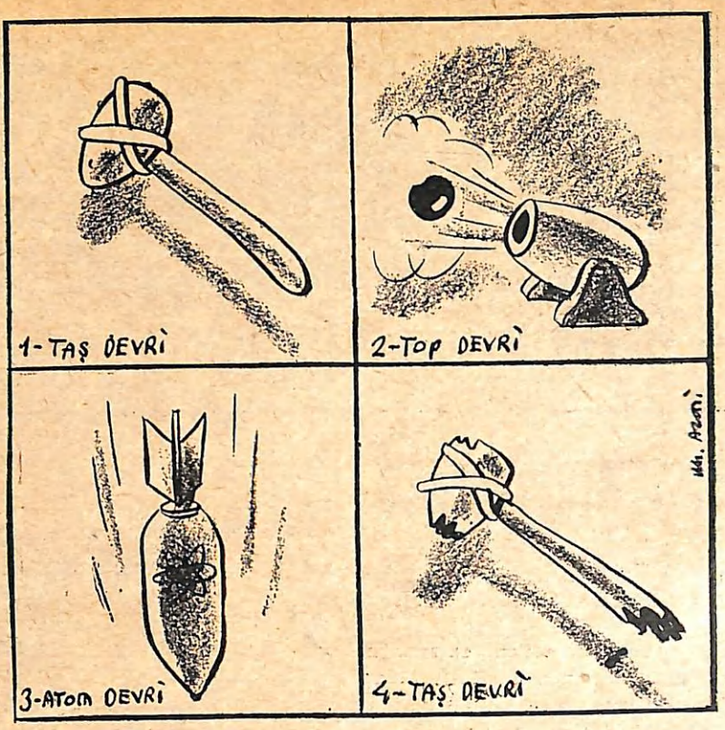

Silâhlarda tekâmül!

Memur — Saat dört olmuş...

Memure — Hani saatin yoktu?

Memur — Senin tuvalete başlamandan anladım!

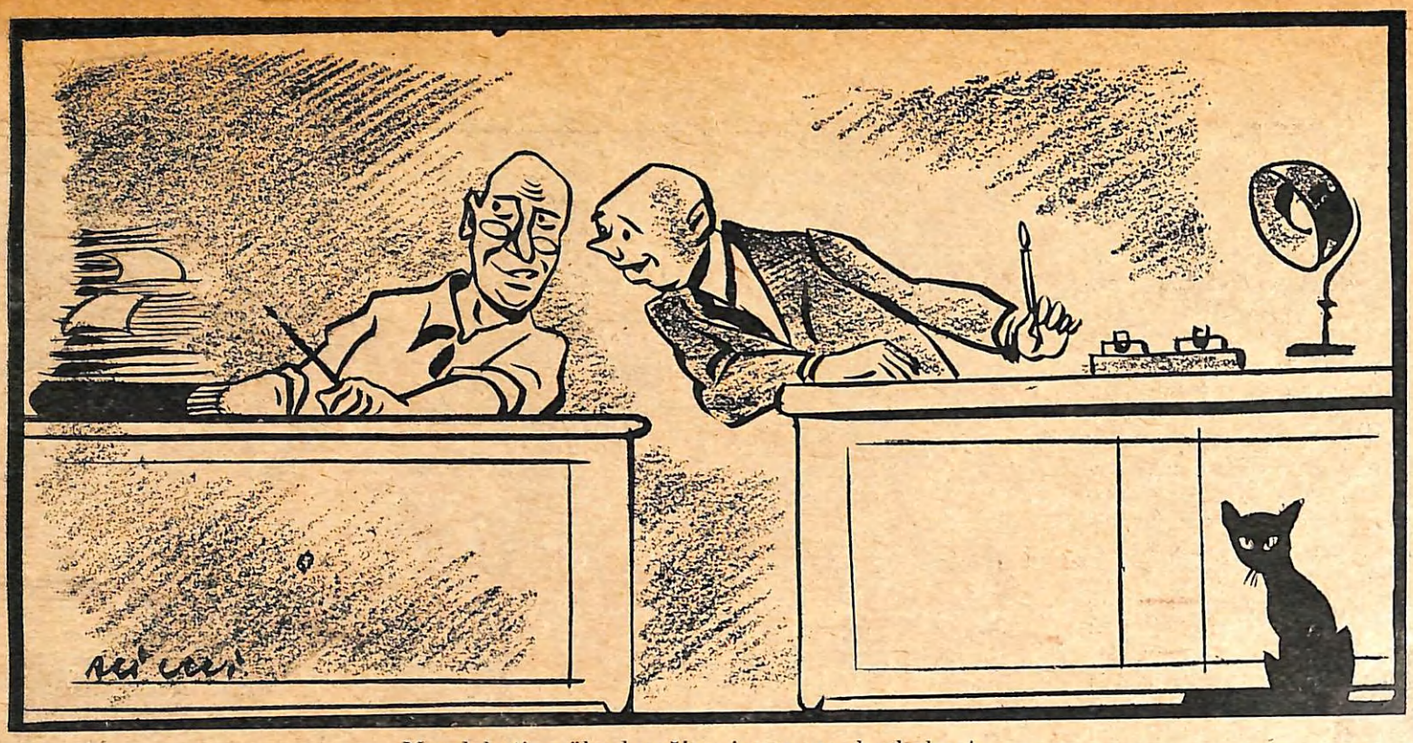

— Memleketin yükseleceğine inanmıya başladım!
— Ya?
— Evet, baksana, fiatlardan işe başladılar bile!

Ankarada bir müşâare

[Müşterisizlikten iflâs etmek üzere bulunan bir lokanta. Kasım Küfrevi her nasılsa içeri girmiş bulunur. Salonda aziz arkadaşı Said Başaktan başka in cin yok. Hayretle yanına yaklaşır]

KASIM KÜFREVİ

Doldurmuşsun define hâlinde vîraneyi,
Tek başına kapatmış gibisin meyhâneyi.

SAİD BAŞAK

«Gitti elden nazlı yâr!» şarkısiyle bu akşam
Çekeceğim peymâne üstüne peymâneyi.

Ka. Kü.

Sâhiden kederlisin, gözlerin farketmiyor,
Kavrulmuş leblebiden haşlama kestâneyi.

Sa. Ba.

Hasret bu be, kardeşim; bu derdi çeken bilir;
Kederinden Arzırum sanır Gümüşhâneyi.

Ka. Kü.

Şükrü Kerimzadeye tel çekip çağırsak mı?
Anlarsa bir o anlar aşk denen efsâneyi.

Sa. Ba.

Cenâb-ı Hak büyüktür, sırrına sırdâş eder
Bir dîvâne olmazsa başka bir dîvâneyi.

Ka. Kü.

Bugün Allah yardımcı, yarın Celâl Yardımcı;
Korkma, hemen atadur na're-i mestâneyi.

Sa. Ba.

Hasretle teessürden nefes mi kaldı bende?
Basacağım bağrıma dost diye bigâneyi.

Ka. Kü.

Ey mum gibi eriyen banker âşık, bulalım,
Ne tarafa uçmuşsa o güzel pervâneyi.

Sa. Ba.

Şimdi kalktı masadan telefon etmek üzre;
On dakika geçti de kesmedi terâneyi.

Ka. Kü.

Öyleyse avdet yakın; hemen plâk değiştir:
«Çeşm-i siyâh» yerine «Gözleri şâhâne» yi.

Sa. Ba.

Sanmam ki avdet etsin; çünkü hayâletti o;
Sen de hakikat sanma işrete bahâneyi.

[Bu sretle Said Başak imam suyuna, Kasım Küfrevi de maden suyuna devam ederler.]

DELİ OZAN

ONDAN DA VER...

Hacıağa apartıman kuracaktı. Yapı ustası:

— Mimarisi nasıl olsun? diye sordu.

— Mimarî mi? O da ne? Bizim Alyanak Mıstık'ın apartumanında var mı?

— Var ya.

Hacıağa kararını vermişti:

— Peki, benimkinde iki tane olsun.

YANDIK!.

Kadın:

— İçimde bir ses bana diyor ki, diye söze başlayınca erkek telâşla yerinden sıçradı:

— Eyvah! Senin içinde de mi sesin var!

Türkiye — Seni davet eden oldu mu?
Harp — Yooo...
Türkiye — Öyleyse daha çoook beklersin!

TEHLİKE

Kadın bir camekânın önünde durdu:

— Aman ne güzel şapka! Vallahi âşık oldum!

Kocası onu hiddetle kolundan çekti:

— Yürü gidelim, elimden şimdi bir kazâ çıkar: Bilirsin ben ne kadar kıskancımdır!

TEHDİT

Adam eve elleri boş gelmişti:

— Kasap hesabı kesti, hanım! Artık borca vermiyor...

Hanım kızdı:

— Öyle mi? Ya! Peki! Biz de ondan alış veriş etmiyelim de görsün, kerata!

Ben ve mühim adamlar

Kime rastlasam, kime bir lâf söyliyecek olsam öyle bir yukarıdan bakıyorlar ki, âdeta dilim dolaşıyor! Gözlerde hafif bir kısılma, gözbebeklerinde sarı bir istihza ışığı; ağızda yarım bir çarpıklık...

Allah Allah, diyorum kendi kendime, acaba yeryüzünde benden daha nâçiz, daha ehemmiyetsiz, daha miskin, daha uyuşuk, sünepe, mendebur insan kalmadı mı?

Evet, doğru, elimden bir tutanım yok! Cemiyet hayatında hiçbir mevki işgal etmiyorum. O kadar ki, bir belediye çöpçüsü bile değilim... Fakat merak bu ya, kendimden daha ehemmiyetsiz birini aramak ihtiyacını duyar oldum...

Bakkala, peynir almıya gidemiyorum. Herif:

— Ne? Peynir mi? Yarım kilocuk mu? Ulan, sen kim oluyorsun da benden peynir istemiye cesaret ediyorsun? Sen peynir yiyecek adammısın be? Ot ye, kemik yala... Bugüne bugün ben filânca Milletvekiline rey vermiş adamım! Bas oradan bakalım!

Diye beni maşayla kapı dışarı edecek sanıyorum...

Kazarâ otobüse binmiyegöreyim. Biletçi derhal aşağı indirecek, «Yürü!» kumandasını verecek, beni kan ter içinde kilometrelerce yol yürümiye mahkûm edecek neredeyse! Otobüs kim, biz kim?

Hele bir daireye işim düşmesin... Hele hele, devlet hazinesinden otuz üç kuruş on paralık bir alacağım olmasın... Muhakkak hazineyi soymıya geliyorum hükmile çanlar çalacak, hademeler koşuşacak ve beni çalyaka, kapı dışarı edecekler...

Hepsi, hepsi, hepsi gayet mühim adam! Kimi Demokrat bir Bakanın umum müdürünün şube müdürlüğüne bağlı dairesinden emir alıyor, kimi filânca nüfuzlu zatın odacısına akraba oluyor.. Hulâsa hepsi müntesibinden..

Acaba, diyorum, benim çilem, vaktile C.H.P. de çalışmış olmak mı?

— Çabuk istediğim tenzilâtı yap, yoksa mürteci veya komünist diye adımı çıkarırım!

— Aman kardeş; gazetelerde hep üçüncü dünya harbi, atom bombası...
— Demek mühim bir şey yok...
— Evet, 1951 yaz modasından hiçbiri bahsetmiyor!

— Hangi partidensin?
— Bir baltaya sap olamayışımdan belli değil mi?

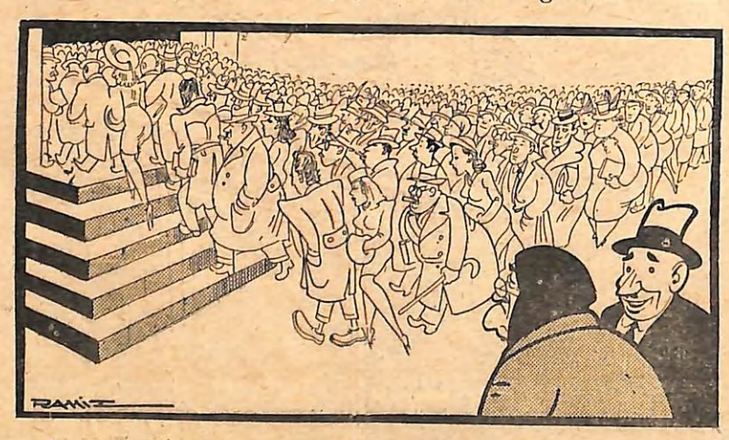

— İş aramıya giden bu kalabalığın arkası yok mu?
— Arkası olan bu kalabalığa girmez ki valide!

BAK N

İSM

Son günlerin uçurumlaşan ve sonra birdenbire göklere tırmanan hâdiseleri bende mizahî yazılar yazmak hevesini uyandırdı. Düşündüm kendi kendime: O iniş ne idi? Bu tırmanış ne? Demek ki feleğin şirazesi bozulmuş. Öyle ise ben neden mizah yazmıyayım? Zaten mizah demek, ben demek değil mi? Yakın tarihin kıvrımlarını parmağımızla kaldıralım: Antalyada sandık eminiyim. Daireye gidiyorum. Daha ağzımı açarken gülüyorlar. Ozaman hoşuma gitmiyen o kahkahalar şimdi nazarımda takdirin en süzgün belirtileri...

Dostum olmakla iftihar eden uçurumlar kadar derin, Himalâyalar kadar muazzam ve şirinlikte Hindin Mohini'sine taş çıkaran şair Hayfa Cemal de teşvik edince bu yazı meydana geldi.

Onu siz de tanırsınız. Ye'cuç ve me'cuç taifesinden Koredeki muharibe kadar, Malazgird'den Arkancel'e kadar zamanın içinde ve dışında, geçmişte ve gelecekte kim tanımaz o sanat ustasını? Bak ne demiş:

Sana dün pencereden baktım
aziz İsmailim

Onun penceresi tarih, tarihi ise bir pencere. Azizlik dilinde ve bakışının ateşinde. Onun hitabına mazhar olmak bu Hatib için sevinçlerin en delicesi... Bak ne demiş:

Görmedim senden uzun boylu,
hazin bir kimse!

Hakikatın dili konuşuyor. Görmemek en büyük teselidir. O muazzam şair de bu fânî teselli ile iktifa tevazuunda. Hüznün bir adı da lirizm değil midir? Fakire ne teveccüh... Sanatkârın mukaddes zekâtı... Bak ne demiş:

Ömrün oldukça utansın sana
baksın da ilim,

Bizi ilimden üstün görmek... Ancak şair muhayyilesinin kanatlarını takmış mısraların cömertliğine bağlı bir izzet... Bak ne demiş:

Seni hayretle anar her kime
yâdettimse!

Yerlere geç ey kalem! Utancından tebahhur et ey Hatib! Sevinçten öl, ey ebediliğe namzet fânî! Hayfa Cemalin kaleminden

DEMİŞ!..

SÜLÛK

böyle anılmak hangi Fuzuli'lere, Bodler'lere, Şekispir'lere nasip olmuş; hangi Dante'ler, Omeros'lar, Evriyides, Sermenides ve Karides bu talihe erişmiş? Bak ne demiş:

Nice heybetli adamlar görülür dünyada

O heybet bizde mi, şairde mi, onu anlayışı bol okuyucular tayin edecek! Bak, ne demiş O:

Lâkin insanları sensin şişiren hakkiyle

Bizi medhetmek için kendini horlamak, ancak üstün insanlara vergi... O tevazuun sadakasile geçinmek, Hazreti Süleymana gebe kalmak kadar mukaddes bir mazhariyet! Bu fânî, o mazhariyete de erdi. Bak ne demiş yine O:

Sen de mes'ut oluyorsun yaşayıp hülyada

Arpa anbarındaki aç tavuk... Bir emirle meb'us olup bir emirle kapı dışarı edildiğimiz meşhur günler... O zamanlar bile hülyada yaşamak saadetine hasrettik. Bizi anlıyan şair, Allahı neden anlamasın? Diyor ki:

Yaşamak zevki derim var gibidir sende bile!

Olimposun tanrıları bile bu kadar mucizeli sözler söylemedi! Bu keramet değme büyücüye sunulmuş değil. Buna rağmen hasedin tırnakları vicdanına geçmiş haşarat, bu sözlerde bir hiciv kokusu vehmedecekler... O hiciv olmasaydı, bu yazı olmazdı. Mizahımızı ayakta tutan o hasedler olduğu gibi!

★

TEHLİKE

Bir arkadaşı sordu:

— Hem «boğazıma kadar borçluyum» diyorsun, hem de birinci mevki tramvaya biniyorsun.

Borçlu cevap verdi:

— Ne yapayım, birader! Bana borç veren altın babaları hep ikinci mevkie binerler.

— Adam amma buduyor ha...
— Evet, yakında Memurin Tasfiye Komisyonuna Reis olur!

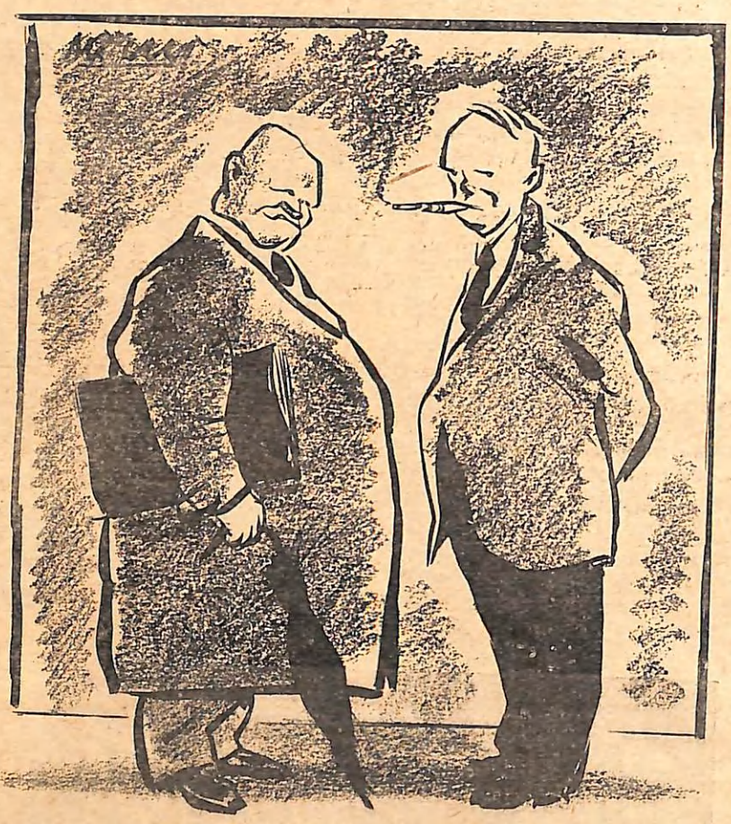

— Hani D. P. otomobil saltanatına son verecekti?
— İmkânı mı var? 14 Mayıstan sonra pabuçlar hayli pahalılaştı!

Dünya oynatıyor!

Yeni bir Parti!

Halk Partisinin Beyoğlu şubesi ihracatından Ekrem Tur, bir basın toplantısı yaparak (Ne günlere kaldık!) yeni bir parti kuracağından bahsetmiş ve çıkarıldığı Partiyi acı acı tenkid etmiş...

Tenkidin tatlısı olmaz; daima ya tuzludur, ya acı.. Acısı bir kuyruk acısına, tuzlusu da çok defa tat tuz kalmamasına delâlet eder. O bir tarafa, Ekrem Tur'un herhangi bir şeyden bahsedebileceğine inanmadığımız için, bu havadisi hep (mış) larla karşıladık... Çünkü bir şeyden bahsetmek, o mevzuda fikir sahibi olmıya bağlıdır. Ekrem Tur'da parti fikri siyasi olmadığı için zikri de olamaz.

Fakat böyle bir partinin hakikaten kurulacağını (her kim müşarünileyhin kulağına koymuşsa) bize gönderdiği ilândan anladık. Gelen yazı şu:

İLAN

Bu kere Halk Partisinden çıkarılarak açıkta kaldım. Benimle ayni fikirde olduğuna şüphe etmediğim Orhan Seyfi biraderimi de alarak bir parti kurmak hülyasındayım. Fedakâr ve hamiyetli vatandaşlarımızdan biri sermaye koyduğu takdirde partinin icabına bakılacağı...

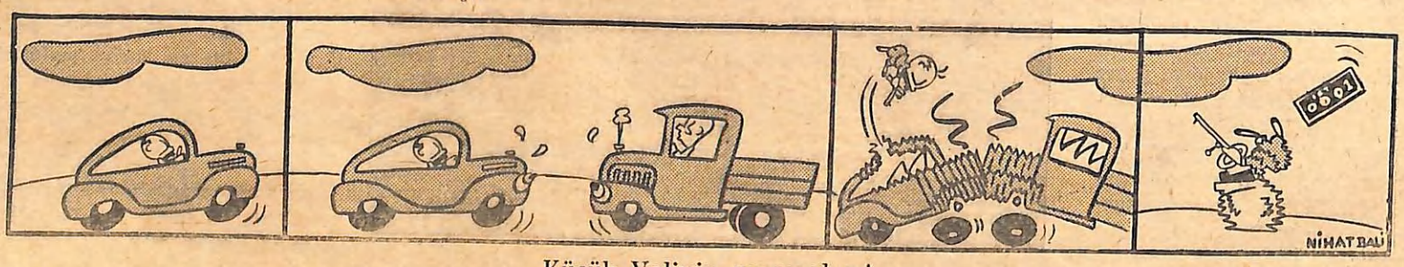

Küçük Valinin maceraları!

TANIDIKLAR ANSİKLOPEDİSİ

Fâik Ahmet Barutçu arkada

BARUTÇU, Fâik Ahmet — (Kendi doğru telâffuzuna göre: Par - hut - çi) C.H.P. nin, yâni muhalefetin Meclis Grup Başkanı, şirin edalı, tannan sadalı bir Milletvekilimizdir. Karadeniz uşağı olup kendi kendinin efendisidir. Sempatik, güzel ve pek sürekli (dokuz, on saat bilâfasıla) konuşabilen hatiplerimizin başta gelenidir.

Barutçu, ayni zamanda gazeteci eskilerindendir. Trabzonda iken, gençliğinde iki sayfalık bir gazete çıkardığı tevatür derecesinde sabittir.

Fâik Ahmet Barutçu, dünyayı yalnız kendi fikirlerinin düzelteceğine iman etmiş, lâkin verilen salâhiyetleri daima reddetmiştir. Onun kanaatine göre tenkid etmek, tenkid edilmekten daha faydalıdır. Partisinin iktidarı kaybetmesine samimiyetle sevinen yegâne Milletvekili odur.

Tek kusuru, konuşurken arasıra kemerini sıkıştırmasıdır.

★

BEKTAŞ, Hüseyin — Doğduğu yeri bilen yoktur. Kırk yaşında bir tirendez görünür. Gözlerini Robert Kolej'de açmış ve bu açıkgözlülüğü devam etmiştir; fakat aç gözlü değildir.

Hüseyin Bektaş, Nafi Babanın torunu olmak dolayısile Dede Efendi Hazretlerinin ilminden başka her şeylerine tevarüs etmiş ve bu veraseti de kendine gayet nafi olmakla kâfi derecede göstermiştir. Yalnız ilmi, şahsi müktesebatındandır. Sporcudur: Yokuş görünce dayanamaz, hemen tırmanır. Ulu Dağa çıktıktan sonra kendisini dağdan indirmek gayet güç olmuştur.

Hüseyin Bektaş, Kolejde şef olduğu için, şeflik devrinden kalma yegâne şef telâkki edilir.

Spor kolları arasında bilhassa yürümiye merakı vardır. Allah bir kere yürü ya kulum dediği için durmak nedir bilmez. Yalnız (ve çok şükür) Kolej'den yürümemiştir.

Hüseyin Bektaşın vezin ve kafiyeden âri şiirleri vardır. Yâni, edebiyatla alâkalıdır. Yalnız şair Yahya Kemalin «Ok» manzumesinde mevzuubahis ettiği «Yavuz Sultan Selim Hanın önünde ok atan ihtiyar Bektaş Subaşı» kendisi değildir.

Hüseyin Bektaş, nüktedandır da. Bir gün Bernard Shaw'un isim biraderi Saffet Şav'la tavla oynuyorlardı. Malûm ya, Saffet Şav, gayet uzun, enine boyuna, kilise direği gibi bir zattır. Aksi tesadüf, Hüseyin Bektaş nasılsa yenildi. Muvaffakiyetle sarhoş olan Saffet Şav, Bektaşla alaya başladı. Bunun üzerine Hüseyin Bektaş etrafındakilere dönerek:

— Şu hale bakın, herkes koynunda yılan beslerken meğer biz boa yılanı beslemişiz! dedi.

★

BEKTAŞ, Mihri — Alafranga tahsil görmüş kadınların en alaturkası... Büyüklük iddiasında olmadığı için görünüşü dahi tevazu içindedir. İlk kadın meb'uslarımızdandır. Halk Partisinin Milletvekili olmuşsa da tamamen Demokrat düşüncelidir. Pek muvaffakiyetli iki eser sahibidir: İki kızı vardır. Amerikaya müteaddit kereler seyahat etmiş ve kadınların haremde oturmadıklarını konferanslarile izah ve isbat eylemiştir.

TAVZİH

Bu muhterem ailenin soyadı her ne kadar Pektaş ise de gerek kadınların en hürmete şayanı olan Mihrî Pektaş, gerek Hüseyin Pektaş, pek taşa benzer kimseler olmayıp bilâkis gayet yumuşak kalbli olduklarından adlarını bu defalık Bektaş'a tahvil ettiğimizi açıklıyoruz.

★

BOZTEPE, Fevzi — Halil Nihat Boztepe'nin soy adaşı olmaktan gayri onunla bir karabeti yoktur. Milletvekili olmadan evvel Şehir Tiyatrosunda muhasebeciydi. Olamasaydı, yine muhasebeci kalacaktı. Hesap etti, kitap etti, bundan kurtulmak için varını yoğunu harcıyarak Milletvekilliğine atıldı. Hem de top ağzından çıkmış mermi gibi...

Fevzi Boztepe, hakiki bir Demokrat olduğunu göstermek için, ayağına deri çarık, eline demir değnek alarak Ordu dağlarında, köylerinde tozdan boz bir renk bağlayıncıya kadar dolaştı. Milletvekilliğini tam mânasile kılıcı hakkı olarak elde etti. Şehir Tiyatrosundayken seyrettiği oyunlarının en güzellerini Halk Partisine oynamıştır.

Truman Fevzi Boztepe'nin elini sıkıyor

Fevzi Boztepe, takrir şampiyonudur. Sinan Tekelioğlu ile girdiği müsabakayı puan hesabile kazanmış ve altı ay zarfında ötekinin bir yılda sorabileceği kadar soru sorarak şampiyon olmuştur. Çalışkan ve samimî Demokrat bir gençtir. Hattâ bir münasebetle bulunduğu Amerikada, Demokrasi dünyasının fahrî genel başkanı Truman, Boztepenin mesaisini takdir etmiştir (Nitekim resimde görülüyor).

Fevzi Boztepe, çok ateşli bir gençtir. Milletvekilliği, bu sebeple kömür havzası olan Zonguldaktan beklenirken o daha da ileri giderek Ordudan seçildi. Meclis kürsüsü, himmetile bir an boş kalmadı. Tatil zamanlarında devairi işgal etti. Mecliste Heyeti Vekileden başka herkes, bu hayırlı mesaisinden memnundur.

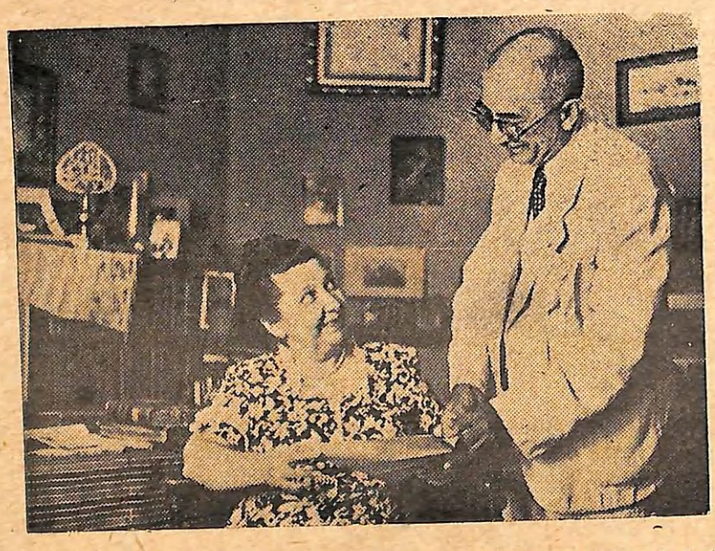

Mihri ve Hüseyin Bektaşın gülümserken çekilmiş yegâne resimleri

İLÂN

Kendilerini dostumuz olmak şerefile mübahi gören tanıdıklardan diğer rüfeka arasında bir an önce yerlerini almak dileyenlerin resimlerini göndermekte acele etmeleri rica olunur. Dostumun dostu benim de dostumdur kavli meşhurunca tanıdıkların tanıdıkları da bu ilânı davetiye telâkki edebilirler.

Çömezin Röportajları: 236

Komünist - Yobaz

Çizen: Ramiz

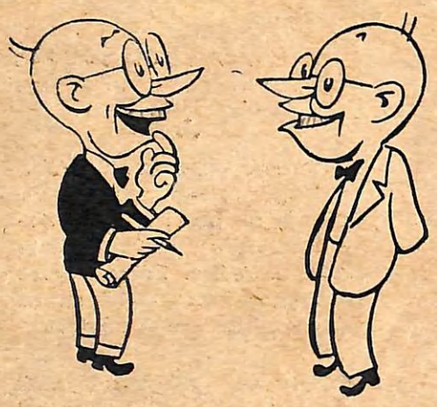

— Komünistlere verilecek en ağır ceza nedir?
— Moskovaya hediye etmek!

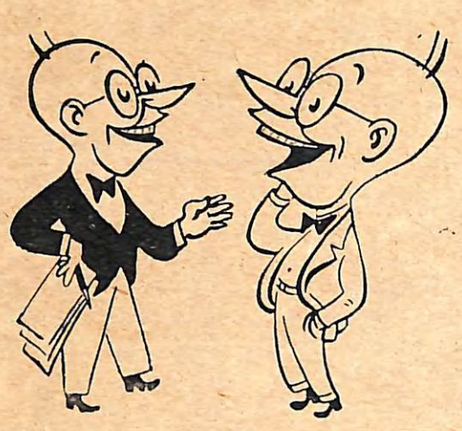

— Komünistle yobaz arasında ne fark vardır?
— Sarık farkı!

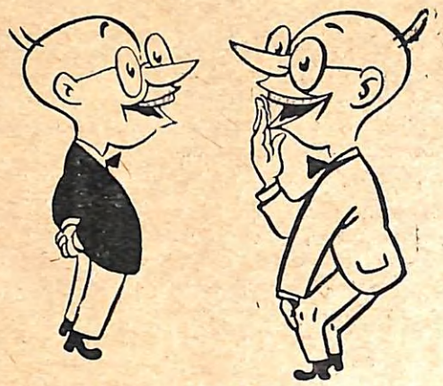

— Yobazı sarığından mı tanırsın, sakalından mı?
— Orak çekicinden!

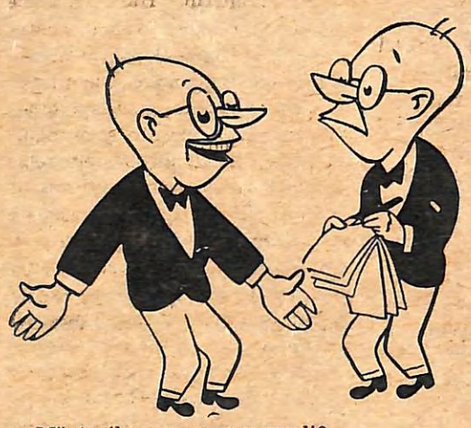

— Mürtecilere ne ceza vermeli?
— Evvelâ çekiçlemeli, sonra oraklamalı!

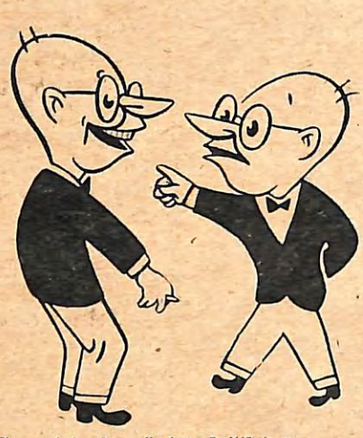

— Sen niçin komünist değilsin?
— Halis Türküm de ondan!

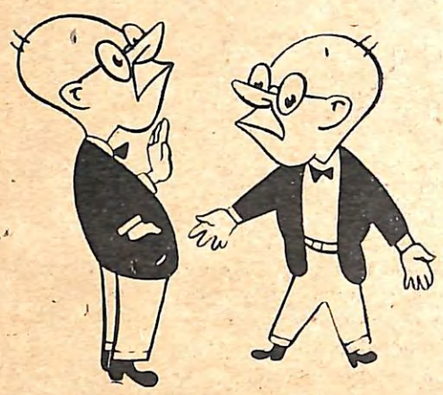

— Komünist yobazı nesinden tanırsın?
— İmansızlığından!

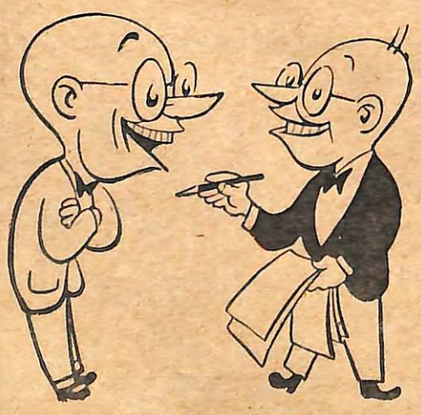

— İrtica, neden bu kadar dallanıp budaklanmış?
— Bakımsızlıktan!

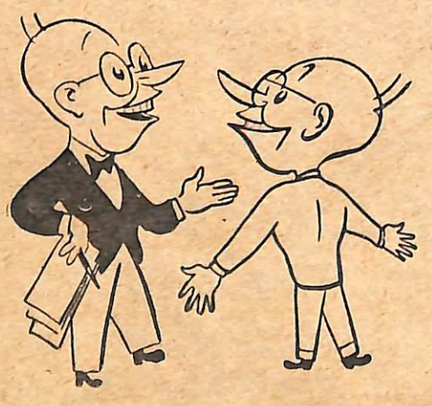

— Komünistler yobazları nasıl kullanabilmişler?
— Kendileri de fikir yobazı olduklarından!

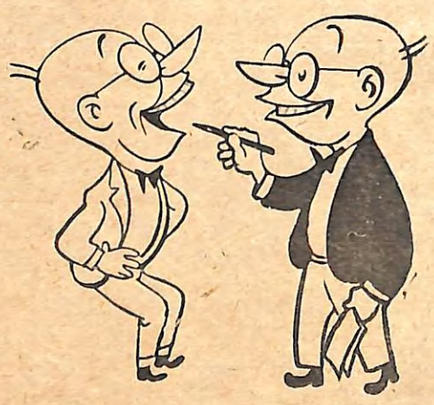

— Kimi sağ, kimi sol.. Senin istikametin ne?
— İleri!

AL SANA !

Yazan: VİR GÜL

SÜVEYDA sessiz bir tazeydi. Karşısına çıkan ilk erkek bir gün ona: «Benimle evlenir misiniz?» diye sorduğu zaman, derhal: «Evlenirim» demiş... Ve evlenmişlerdi.

Süveyda'nın sessizliği ve yumuşak başlılığı kocasının çok işine yaradı. Fikret, evlendiği halde, çapkınlık heveslerini mazide bırakamamış, alıp evine kadar getirmişti.

Ev işlerine yetişemiyen Süveyda: «Bir hizmetçi bulsak» dediği zaman kocası derhal: «Hayhay» cevabını verdi ve akşama, yanında güzel bir kızla döndü:

— «Bak, hanım, sana iyi bir yardımcı getirdim. Hediye hamarat bir kızdır. Vaktile bizim bir arkadaşın evinde çalışırdı. Şimdi boştaymış. Bugün banageldi iş istemiye. Ben de aldım, getirdim. İyi etmedim mi?»

— «Çok iyi ettin, Fikretçiğim.»

Fikret de çok iyi ettiğine emindi.

Hediye, hakikaten çok hamarat bir kızdı. Evi gül gibi tutuyor, çamaşırdan yemeğe kadar her işi görüyordu. Pek de itaatliydi: Hanımının bir dediğini iki etmiyor, her istediğini canla, başla yerine getiriyordu. Süveyda da Hediyeyi horlamıyor, paylamıyor, evin kızı gibi tutuyordu.

Hanım memnun, bey memnun, hizmetçi memnun... Hep bir arada tatlı bir ömür sürüyorlardı.

Fakat, herhalde nazar değmiş olacak ki, bir gün Fikret - evlere şenlik - kötü bir hastalığa tutuldu.

***

Bir gece Süveyda uyandığı zaman Fikreti yanıbaşında bulamadı. «Bir yere» gitmiştir, diye bir müddet bekledi.

Beş dakika, on dakika, yarım saat geçti, Fikret yok!

Bunun üzerine, Süveyda merak ederek kalktı, evin içini aramıya başladı. Bir aralık kulağına hizmetçinin odasından bir ses geldi.

O anda koca ev dönüp dönüp kadıncağızın başına yıkılır gibi oldu:

Kocası içerideydi! Hizmetçi kızın yaninda! Zavallı taze ne oldu, artık siz tasavvur edin!

Fakat, dedim ya, melek gibi bir kadındı. Kapıyı açıp içeri girmek, kocasile hizmetçi kızı cürmü meşhut halinde yakalamak falan onun yapabileceği şey değildi.

Koridorun karanlık bir köşesine çekilip beklemiye başladı. Niyeti, kocası hizmetçinin odasından çıkarken birdenbire önüne atılıp korkutmak ve orada ne aradığını sormaktı.

Fakat, Fikret, Hediye'nin odasından ne halde çıktı, biliyor musunuz? Görseniz siz de Süveyda gibi oracığa düşer bayılırdınız!

Fikret, gözleri kapalı, kolları ileri doğru uzanmış, bir hayalet gibi yürüyor... Yâni, uykuda geziyordu.

Karısının bayıldığını falan farketmeden, yanıbaşından geçti, yatak odasına geldi. Yatağa girip yattı.

Biraz sonra kendine gelen Süveyda, kocasından daha feci bir halde, âdeta ölü gibi, yatak odasına döndü, sessizce yatağa girip yattı. Tabii, sabaha kadar da uyuyamadı.

***

Ertesi gün kocasına bu hâdiseden bahsetmek istedi, fakat onu telâşa vermekten korkarak, işi bir doktora sormayı düşündü. Doktor olarak da aklına, Fikretin bir arkadaşı geldi.

Fikret işe gittikten sonra Süveyda da sokağa fırladı ve postahaneye gidip Dr. İzzet İyieder'e telefon etti:

— «Ben Süveyda, İzzet bey...»

— «Buyrun, hanımfendi.»

— «Efendim, size bir şey soracağım.»

— «Emredin, efendim.»

— «Uykuda gezme hastalığı sarî midir?»

İzzet, Fikretin huyunu, suyunu çok iyi bilirdi. Onun bu uykuda gezme numarasını yine bir çapkınlık vasıtası olarak kullandığını sezerek: «Evet» dedi. «Çok sarîdir. Bu gibi hastaları, tedavileri sona erinciye kadar, ayrı odada yatırırlar.»

Süveyda, bu haber üzerine büsbütün telâşlandı:

— «Sizinle görüşmek istiyorum, İzzet Bey. Ne zaman rahatsız edeyim?»

— «Ne zaman isterseniz. Meselâ bugün saat üçte?»

Süveyda o gün üçte doktora gitti ve kocasının böyle bir hastalığa uğradığını söyliyerek tedavisini Dr. İzzet'den rica etti.

İzzet: «Peki, efendim» dedi. «Ben Fikret'le konuşurum, hastalığını kendim keşfetmiş gibi davranırım ve tedavi ederim. Hiç merak etmeyin.»

Artık ayrı yatıyorlardı. Bunu Fikret kendisi teklif etmiş, Süveyda da, görünüşte müteessir, fakat içinden sevinerek, razı olmuştu.

Birkaç gece sonra, kocasının yerinde durup durmadığını görmiye giden Süveyda bu sefer onun odasında Hediye'yi bulunca hiç şaşmadı:

Demek uykuda gezme illeti zavallı kıza da geçmişti!

***

Süveyda'nın çok yakın bir arkadaşı vardı. Münevver'le çocukluları beraber geçmiş, sonra tahsillerini de beraber yapmışlardı. Süveyda'nın derdini açabileceği biri varsa o da Münevver'di.

Münevver, arkadaşının anlattıklarını dikkatle dinledi. Sonra, sordu:

— «Peki, sen kocanın bu hastalığından istifade etmeyi hiç düşünmüyor musun?

— «İstifade mi? Nasıl istifade?»

Münevver ciddî bir tavır takındı:

— «Bana bak, kızım, bu hastalık falan değil, numara...»

— «Numara mı?»

— «Evet, bal gibi numara! Kocan sana oyun oynuyor. Arkadaşı doktor da ona yardım ediyor. Bu gidişle, kocanın tedavi göreceği, iyi olacağı yok! Ona güzel bir ders vermek ve kendisini bu işten derhal vazgeçirmek ister misin?»

— «İsterim, tabii; istemez olur muyum!»

— «Öyleyse, Süveydacığım, beni dinler.»

***

Süveyda arkadaşını dinledi...

Üç gün sonra bir gece Süveyda sessiz, sadasız evden çıktı. Kapının kapandığını ne Fikret duymuştu, ne Hediye. Fakat bir saat kadar sonra kapı açıldığı zaman ikisi de işittiler ve dışarı fırladılar:

Süveyda, arkasında kürk manto, gözleri kapalı, kolları ileri doğru uzanmış, ağır ağır yürüyerek odasına girdi, yatağına yattı...

Ertesi sabah erkenden «çat çat!» kapı. Yabancı bir adam.

— «Bu evin beyini görmek istiyorum.»

Fikret: «Benim» diye adamın karşısına çıktı.

Adam kendini tanıttı:

— «Ben Samur Kürk mağazası sahibiyim. Dün gece sizin hanım bizim dükkâna anahtar uydurarak girmiş, bir kürk manto almış. Mağazanın bekçisi görmüş, fakat karımız uykuda gezer vaziyette yürüdüğü için, sesini çıkarmamış. Malûm ya, uykuda gezenleri uyandırmak tehlikedir, derler. Yalnız, peşine düşüp evi öğrenmiş. Şimdi, sözün kısası, ya mantonun parasını verirsiniz, yahut da polise haber veririm, hırsız diye karınızı yakalattırırım...»

Fikret, iki rahmetin birincisini tercih etti, beş bin lirayı bayılarak karısının ve kendisinin namusunu kurtardı! Kürkçü de bir gün evvel Münevver'in teklif ettiği plân sayesinde iyi bir satış yaptığı için memnundu.

***

Fikret ertesi gün İzzet'e meseleyi anlattığı zaman:

— «Hiç bilmiyordum» diyordu. «Yalancıktan yaptığım hastalık başkasına sahiden sirayet edermiş demek!»

Doktor İzzet mânalı mânalı gülümsedi:

— «Sirayet eder, azizim, eder. Hem de daha kötü bir şekilde: Uykuda gezme illetine hırsızlık hastalığı da katılır. Sen bu işten vazgeçmezsen, korkarım karın her gece bir mağazayı soyar!»

O gün bugün Fikret de uykuda gezme hastalığından kurtulmuş bulunuyor; Hediye de, Süveyda da!

Şükûfe

Türkiyenin en eski ıtriyat
halâthanesidir. Şükûfe koku-
rı kullananlar her mevsimde
r bahar havasına bürünmüş
urlar.

ahibi ve yazı işlerini fiilen
idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI: 237

DENTOSİL

Diş macunlarının en
ıhhisi ve en güzelidir.

FIKRALAR

KARAR

Neclâ ile Leylâ Süheylâdan bahsediyorlardı:

— Demek evleniyormuş ha! Fakat, çok kötü bir mazisi vardır, bilirsin.

— Bilirim? Bunun için, iyi bir istikbal düşüncesile evlenmiye karar vermiş!

VARAN İKİ!

İkinci fili karşılıyanlardan biri:

— Yahu, diyordu, bu mübarek hayvanı neden bize göndermişler acaba?

Arkadaşı cevap verdi:

— Boylarının ölçüsünü aldırmak için herhalde...

NİSBET - TENASÜP

Bir şey münakaşa ediliyordu. Biri:

— Her şey nisbet dahilindedir bu dünyada, azizim, dedi. Avucun büyükse fazla para kaparsın...

Hamiyet Yüceses itiraz etti:

— Her zaman doğru değ'ldir bu söylediğiniz. Kadının avucu ufaktır amma, bütün paraları onlar kaparlar...

BOZUK PLÂK

Birinden bahsediliyordu:

— Tek kusuru, çok konuşması... Bir söylediği şeyi arka arkaya ve tekrar tekrar söylüyor.

Cahide Sonku izah etti:

— Kusuruna bakılmaz. Kabahat annesinde: Ona gebeyken elinden bir plâk düşmüş, üzeri çatlamış...

DELİLİK

Kız, kendisini sevd.ğini söyliyen delikanlıya sordu:

— Aşkınızın sizi deli ettiğini nasıl isbat edebilirsiniz?

Delikanlı kekeledi:

— Sizi sevmem kâfi değil mi?

SIR

Hanende Ağyazar bir arkadaşile beraber dönüyordu. Bir aralık arkadaşı:

— Unutma, dedi. Gittiğimiz yerde şimdiye kadar nerede olduğumuzu kimseye söylemek yok!

Ağyazar başını sallıyarak:

— Olur, olur, dedikten sonra sordu. «Biz yabancı sayılmayız. Sen bana söyler misin: Neredeydik?»

CESARET

İki hacıağa karısı konuşuyor-

— Bizimgi banğa beş bin li-
ı gürh mando alacah...

— O bir şey mi, gardeş! Be-
gocam banğa Hayvansarayda
eh yidirmeyi bile göze aldı...

O MAHİLER Kİ...

Bir şair:

— Âşıklar ne kadar mes'ut
ıklarının farkında değillerdir,
ordu.

Şevket Mocan:

— Evet, dedi. Hususile, red
abı almış âşıklar, bu cevapla
gibi bir felâketten kurtuldukı anlamazlar!

NİYETİ BOZUK

Hanım hizmetçi kıza sordu:

— Buraya gelmeden evvel ça-
ğın evden niçin çıktın?

Ayşe cevap verdi:

— Bey karısını boşayıp be-
le evlenmek istedi de...

— E, sonra?

— Sonra, çıktım. İşim mi yok,
ım! Ev işi görmiye niyetim
benim!

İNSAF

Göz doktoru, muayene ettiği adama, duvardaki «vizite 25 lira» levhasını göstermişti.

— Okuyabiliyor musunuz?

— Evet: «Vizite 5 lira.»

Doktor kaşlarını çattı:

— Bu kadar büyük bir rakamı nasıl oluyor da okuyamıyorsunuz?

— Siz de benim yerimde olsanız daha fazlasını okuyamazsınız, doktor!

YANLIŞLIK

Komiser, hırsızlık suçlusuna sordu:

— On bin liralık antika vazoyu çalmışsın. Doğru mu?

— Bilmem, ağabey?

— Nasıl bilmezsin?

— O kâse parçasının on bin lira edeceğini ne bileyim ben, ağabey. Bilsem çalar mıydım!

DOSTLAR ALIŞ-VERİŞTE GÖRSÜN!

Kadınların Avrupaya giderken artık birden fazla kürk çıkarabileceklerinden bahsediliyordu.

Biri:

— Buna neden müsaade ettiler acaba? diye sordu.

Üniversite Umumi Kâtibi Hasan Refik Ertuğ cevap verdi:

— E, başka türlü ithalât, ihracat ellerinden gelmiyor da ondan!

PİRİMİZ, ÜSTADIMIZ...

Koyu C. H. P. lilerden Falih Rıfkı Atay bir toplantıda ortaya hitaben sordu:

— İlk Demokrat kimdir, bilir misiniz?

— Kimdir?

— Kristof Kolomb.

— ? ? ?

— Nereye gittiğini bilmiyordu, vardığı yerin de farkında değildi ve masrafını başkaları ödediler...

ANLAŞILDI!

Bir arkadaşı Hikmet Münir'e dert yandı:

— Dün akşam karımla kavga ettik.

— Neden?

— Ben güreşlere gidecektim, karım «Sinemaya gidelim» diye tutturdu.

Hikmet Münir, safiyetle sordu:

— Ya? E, film nasıldı, güzel miydi, bari?

Mizah

Yaklaşmayın, «cazz» yakar!